Около десетина и повече години, отъ християните
на Долния махла въ края тамо дворе най-
крайната къща на Долния махла, Калова-
дялъ Каманьо съ позволение да си прави
къщата, щоко надъ къщата си на трете-
вещъ срѣщу пѫтеката, която срѣща отъ
Коруджарския хаванъ, отъ кѫдѣ е една ма-
лка церковица, на която християните срещу
новѣстенъ за това митрополитъ въ всякакъ
несгритъ, проводи яса Кмѣта си турчина
та накара да я заринатъ. Годѣкъ въ обаче
който копалъ камньтѣ предварилъ да
да тресе два три дѣлги каманьо отъ
това мѣсто, които обаче никакво писмо
нѣмаха по тѣхъ. Отъ тогази удалеченъ
отъ Търново, азъ незнаях за никакви
отъ християните да са ставали и нѣма да по-
мене освѣнъ за една съкупящия или кой
знае какво намѣрение, хабери нѣщо хѫ-
дили то нарочанъ отъ Дрѣново, въ едно отъ
всѣдашни тѣ утѣснения за пари на мѣ-
стното турско управление за пари, кой
му искали въ заемъ, той предложилъ да
имъ дадѣ 50—70 хил. гроша, за които
да му устѣпятъ всичко това мѣсто — тре-
певещъ за негова собственость, да го расто-
пае и да направи тамо мѣсто и градини,
спорѣдъ какъ видѣлъ, кмѣта, управителя
на града склонилъ на това, но когато съ-
бралъ съвѣтъ за да рѣшатъ, нѣкои отъ бей
ове тѣ, наедно съ кадия та, а най-вече
мухтиятъ не са съгласили да устѣпятъ
това мѣсто и отъ тѣхъ и кмѣта отъ
това намѣрение. Това е было около 1860.

На 1879 трепевещъ са отъ три отъ грешѫ
свободно мѣсто за расходъ и мнозина хѫдѣхѫ
вече да разглеждатъ градинитѣ по нѣми
радванини. На 1879 въ прилѫчението на На-
родното събрание въ Търново, 7 въ Дрѣ-
новъ, съ нѣкои еще отъ Народнитѣ предста-
вители стори да раскопае нѣкои мѣста
и отъ 4 тѣ черковища които тогаха
да отъ крѣтятъ, раскопаха двѣ, за да видѣтъ
покрой ки тѣ имъ. При раскопаването то
на едната, намѣрени сѣ единъ поменъ
обичъ стѫлъ съ надписъ.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ